

meget rentable nye Arealer, og der er ogsaa af tidligere Talere blevet henvist til den af Ingeniør Claudi Westh afgivne Betænkning, hvor der anføres, hvad der rimeligvis vil kunne vindes derved. Det ser ogsaa uhyre tillokkende ud, men med al Agtelse og Respekt for den Mands Sagkundskab og Dygtighed kan man ogsaa stille det, man vil anbefale, i et saa flatterende Lys, at Folk bliver betænkelige derved, og naar man hører om disse 20,000 Tdr. Land, som skal give et aarligt Overskud af 1,200,000 Kr., og det saa føjes til, for at man rigtig skal forstaa, hvor meget det er, at det er Renten af 25 Millioner, saa bliver man lidt betænkelig overfor Forsøget og kommer uvilkaarligt til at tænke paa „Konen med Æggene“. Det kunde gaa saadan, at i alt Fald nogle af Æggene gik i Stykker. Man kan ikke sige, at man ved at komme ind paa det kommer ind paa noget, som man bestemt kan sige vil være det rette. Jeg mener selvfølgelig ikke dermed, at det teknisk ikke skulde kunne udføres, som det er fremhævet fra sagkyndig Side, ogsaa stærkt her i Salen i Dag, at det kan gøres. Ja selvfølgelig, det kan gøres; men det er af Ingeniørkommissionen ogsaa fremhævet, at det, den havde foreslaaet, vilde være gennemførligt; og at ogsaa det var noget, som virkelig kunde sikre Hvide Sande-Kanalen.

Jeg gentager, at det forekommer mig, at man ikke maa opgive et Forsøg paa Halvvejen for at begynde paa nye Forsøg; har man indladt sig paa det, maa det først føres til Ende, for at man kan se, om det svarer til Hensigten eller ikke. Man maa ikke lige straks lade sig skræmme, fordi der kommer betydelige Vanskeligheder. De er jo ofte til netop for at skulle overvindes og ikke for, at man skal lade sig skræmme af dem.

I Lovforslaget, som det er kommet op til os fra det andet høje Ting, foreslaas det — som for Resten ogsaa i det af Ministeren fremsatte Lovforslag —, at man skal indlade sig paa et nyt Forsøg med Nedsættelse af en Kommission. Kommissionen har noget forandret Skikkelse, og dens Virkefelt er blevet betydeligt indskrænket. Jeg skal ikke her ved første Behandling udtale mig om Kommissionens Sammensætning, men blot sige, at jeg forstaaer, at man har sagt: Lad os nu faa en Kommission, der udelukkende bestaar af sagkyndige Medlemmer! Men det forekommer mig, at hvis man ikke vil nøjes med det, som foreslaas i §§ 1 og 2, men virkelig vil have en Overvejelse af, hvorvidt en anden Løsning skulde være bedre som endelig Løs-

ning, maa man ikke paa Forhaand indskrænke Kommissionens Virksomhedsomraade. Der er jo her, saaledes som Lovforslaget er blevet ændret i det andet høje Ting — ikke som det var fremsat af Ministeren —, foreslaaet, at Kommissionens Opgave indskrænkes til en Overvejelse af Forslag 5. Det staar saaledes for mig, at skal Kommissionen overhovedet have nogen Virkning og Betydning, bør den have frie Hænder, have den Opgave at fremkomme med et virkelig endeligt Forslag og anbefale det som den virkelig heldige og lykkelige Løsning af hele dette Spørgsmaal, der saa længe har staaet paa det uvisse og midlertidige, hvad vi jo dog en Gang maa komme ud over.

Rambusch: Naar jeg har tilladt mig at tage Ordet igen, er det, fordi jeg gerne vil bidrage alt, hvad jeg kan, til, at Sagen kan komme til at staa saa klart som muligt for alle, og fordi det forekommer mig, at jeg har sporet en vis Vanskelighed saavel hos ærede Medlemmer af dette Ting som hos mange ærede Medlemmer af det andet høje Ting ved at kunne finde det virkelig reale Grundlag, man maa staa paa, en vis Vanskelighed ved at se, hvorledes Sagen i Virkeligheden ligger, naar man ser paa Kendsgerningerne. Jeg skal indrømme, at det kan være lidt vanskeligt at se, hvad der virkelig er Kendsgerninger, saa jeg bliver nødt til at gentage noget af, hvad jeg sagde før.

Det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Degnbøl) talte igen om den store Betydning af Fiskeriet, men kom der ind paa akkurat samme Fejl som mange Medlemmer af det andet høje Ting: at se ganske bort fra den simple, maaske ubehagelige, men absolutte Kendsgerning, at Saltvandsfiskeri i Ringkøbing Fjord er udelukket. Man maa ikke bilde Fiskerne noget ind, man maa ikke stille dem det Gøglebillede for Øje, at de kan bevare Saltvandsfiskeriet. Det kan de nemlig ikke, naar Landbrugets Interesser skal varetages. Det er udelukket, og det er Synd stadig at foreholde dem det Fantom; thi blot man indsnævrer Hvide Sande-Kanalen saa meget, at de lave Arealer ikke er udsatte for ødelæggende Oversvømmelser, er det derved forhindret, at der kan blive et virkeligt Saltvandsfiskeri i Fjorden.

Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Theilmann) talte om, hvor sydlig man skulde bygge Løbet for at være sikker. Det behøver jeg ikke at komme nærmere ind paa, vi er der nærmest enige. Men naar det ærede Medlem dernæst talte om at